

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

I detta nummer:

Författaren Karl-Axel Häglund ger några synpunkter på problemet ungdomsgårdarna och kulturen.

Nytt från ungdomsgårdarna.

Är Järnbrott en bitter erfarenhet, frågar en ungdomsledare.

Motion om ungdomsstyrelse

Praktiskt samarbete i Kortedala mellan skola och ungdomsråd.

Ungdomsledarens fyra sidor.

Nyårskravallerna contra "Sodom och Gomorra"

Notiser m. m.

Nr. 2

MARS 1957

ARGANG 6

UTGIVEN AV:
GÖTEBORGSUNGDOMENS
SAMARBETSORGANISATION
OCH
BARNAVÅRDSNÄMNDENS
UNGDOMSDELEGATION

PRIS 75 ÖRE

Bästa Fru Persson

Tack för telefonsamtalet! Påringningen gjorde mej både glad och ledsen. Jag tycker det är riktigt, att fru Persson ringde upp den myndighet, som sysslar med barn- och ungdomsfrågor, och ventilerade problemen. Vi här på ungdomsbyrån är till för att hjälpa så långt vi förmår. Ni förstår nog också varför jag är ledsen. Er besvikelse över ungdomarnas uppförande gjorde kanske Ert omdöme om ungdomen överlag onödigt hårt och onyanserat. Borde vi inte då och då dra oss till minnes vår egen tonårstid, vilka rackartyg vi var med om, hur vi många gånger handlade oöverlagt och förhastat?

Ni säger, att ungdomarna trilskas med Er efter det att Ni sagt till dem vid ett tillfälle att hålla tyst med motorknattret ute på gatan vid det hus Ni bor i. Ni har en känsla av att motorbullret ökat efter tillsägelsen. Ja, Ert antagande verkar mycket sannolikt. Ungdomarna saknar tyvärr ofta gemenskapskänsla med de vuxna och därmed också förmågan att ta hänsyn till omgivningen. Det är frapperande hur den motorungdom, som jag talat med, har en antivuxen inställning. "Vi känner oss inte hemma någonstans", säger man ofta. Jag tror att det skulle löna sig, om vi äldre kunde närma oss våra unga medborgare på ett bättre sätt, än tidigare, bli vänner med dem och umgå s med dem.

Tror inte fru Persson, att Ni skulle göra ett försök att bli vän med ungdomarna i det hus Ni bor i? Får man dem till "kompanjoner", så får man också värdefulla stöttepelare kring sig, man får vänner för livet och en behaglig atmosfär av kontakt-stämning i sin omgivning. Tyvärr är barnavårdsnämndens möjligheter att hjälpa till relativt små. Vi har planerat en ungdomsgård i Er stadsdel, men det är för närvarande ytterst svårt att få medel för uppförandet av en sådan. Ungdomsföreningarna "suger upp" en del ungdomar, men kan inte nå alla. Jag tror det vore ytterst värdefullt att de vildvuxna hade någonstans att ta vägen om kvällarna. En plats där de kunde råkås utan alltför mycket inblandning från de vuxnas sida. I den åldern behöves man nog ganska ofta ett eget forum.

Det skulle vara mycket värdefullt om fru Persson ville diskutera med vicevärden om den där källarlokalen vi talade om senast. Den kunde ungdomarna själva få inreda, där kunde man plocka med sina motorer och må gott. Det är felaktigt tro, att våra ungdomar skall ha allt xifat och färdigt. Vi skall låta dem själva få känna ansvar genom att ge dem chanser att göra detta. Och glöm sedan inte, fru Persson, att hälsa på dem. Varför inte realisera tankegången om den där "donationen" av ett gammalt bord, som Ni har på Er vind. Det kan bli lyckokastet.

Lycka till!

Er

Karl-Axel Häglund:

KULTUR OCH UNGDOMSGÅRDAR

Låt oss från början slå fast att den kommunala giv som berör ungdoms verksamhet här i stan, på många punkter är föredömligt skött. När det gäller ungdomsgårdarnas verksamhet har den präglats av friska och raska grepp direkt ute på fältet. Utan några rigoröst restriktiva utredningar har den ena gården efter den andra vuxit fram, mer eller mindre organiskt, ur stadsdelarnas olika och i många fall vitt skilda behov. På senare år har det gått raskt framåt och för en halvt om halvt outsider verkar arbetet naturligt nog imponerande.

Målsättningen har varit att snabbt skaffa fram lokaler och det administrativa arbete som detta krävt har naturligtvis gjort att diskussioner av mer djuplodande karaktär fått anstå så länge. Man har utgått från att täcka de mer elementära behoven tillsvidare och man har inte ägnat någon längre tid åt att diskutera målen närmare. Det där är en svaghet som häftar vid en hel rad av arrangemang inom samhällets sociala sektor idag och som främst har sin orsak i den explosionsartade utvecklingen som gör att resurserna måste ansträngas och helt ställas i den direkta aktionens tjänst. Det är inte lätt att överblicka och se de stora linjerna, när telefonen ringer sig varm och ärendena spolas in på arbetsbordet.

Vad som ovan sagts, gör att det kanske kan vara på sin plats med en granskning av en viss sektor av ungdomsgårdarnas verksamhet.

Ju högre man siktar, desto högre träffar man. Siktar man tillräckligt högt, så träffar man sig själv i huvudet, skrev Lars Gyllensten härom året och det är kanske en sats man bör hålla i minnet till att börja med.

Om man nöjer sig med att sikta i höjd med horisonten, så kan man hävda att

Karl-Axel Häglund

är född 1927. Debuterade 1948 med ungdomsskildringen "Regnet och Skymningen" på Bonniers. Startade 1952 tillsammans med några andra unga konstnärer Studio Paravan, en organisation som ofta samarbetat med Barnavårdsnämnden vid speciella kulturarrangemang på ungdomsgårdarna.

Publicerade 1954 romanen "Varandra" på Paravan förlag. 1956 kom romanen "Situation" på Norstedts.

det viktigaste målet inom ungdomsvården redan är nått. Det finns lokaler och välutrustade sådana. Låt ungdomen hålla till där på fritiden och servera dom vissa möjligheter till självverksamhet, det är i alla fall bättre nu än förr, när dom klungade sig i gathörnen, brukar det heta, när man talade med de nästan nöjda. Sådant kan man naturligtvis hålla med om och låta all vidare diskussion anstå, men om man rids av den minsta ambition att förvalta de anförtrodda medlen så att de ger resultat utöver de vanliga, reagerar man kanske annorlunda. Den verksamhet som bedrivs i avslutning till de handfasta sysselsättningar (slöjd, bordtennis, boxning, motorvård etc.) är väl i allmänhet byggd efter det mönster som idrotten och skolan en gång för alla fixerat. Annorlunda blir det, när man kommer in på ämnesområden av mer abstrakt karaktär, där en

viss tvekan om vägar och arbetsmöjligheter ofta gör sig gällande.

Man kan naturligtvis genast säga att ungdomsgårdarna främst riktar sig till en rätt utåtriktad ungdom. Skinnknutten och spättan (som man gärna i pressen fränkänner all seriös inriktning) har blivit prototyper för besökarna på gårdarna och visst är dom i majoritet, åtminstone dominerar deras uniform i vissa stadsdelar.

Det är under sådana förhållanden lätt att glömma en annan ungdom, kanske mer lågmäld, lite vekare och utåt anspråkslösare. Killen som av ren oppositionslusta mot äldre motorfrälsta bröder börjat läsa böcker. Han som köpt en färglåda och som redan målar på pannå hemma i källaren, eller flickan som skriver modernistisk dikt om hur äckligt och vidrigt det är att vara vuxen.

Dom har alla den känslan gemensam med knutten och spättan att det är djävligt att vara ung, samtidigt som dom i många fall äger en större sårbarhet och ett rörligare intellekt. För dom är det verkligt svårt att orientera sig in mot något tryggt och väsentligt i den robusta miljö som en ungdomsgård ofta representerar. Det finns för all del vissa möj-

ligheter att odla mer avancerade intressen där, men förhållandena kan knappast kallas ideala och det är förresten troligt att den ungdom jag syftar på överhuvudtaget aldrig kommer i kontakt med dessa möjligheter eftersom dom i allmänhet saknar den framfusighet som fordras. Vad man saknar just nu är kanske några centrala riktlinjer för hur man skall kunna engagera även denna ungdom.

Här nedan följer därför några förslag som ur min synpunkt verkar vettiga.

Man kan välja fler vägar. Dels att genom upplysning slussa in de kulturintresserade i något av samhällets mer permanenta kultursammanhang. Det finns bara så förtvivlat få av dessa som är avpassade för ungdom.

Då verkar det naturligare att rusta upp gårdarnas egna resurser. Stencilapparater, bandspelare och filmprojektorer ingår i utrustningen på ett flertal ungdomsgårdar, men det är förbluffande få som utnyttjar dessa till medvetet konstnärligt arbete.

Teaterverksamheten bör kunna intensifieras. Varför finns det inga riktiga teatergrupper igång ute i stadsdelarna? Det borde inte vara svårt att lancera en ny teaterform som passar de unga. För när-

OMSLAGSBILDEN

Tidningens omslagsbild i föregående nummer har väckt berättigad uppmärksamhet och vi skall nu visa upp de båda bildskaparna för vederbörlig beundran. Till vänster har vi Gunnar Mattsson och till höger Björn Döbeln. Båda är folkskollärare. Den sistnämnde är det kanske en del som känner igen...

Den unge man som pryder tidningen detta nummer heter Kalle. Ja, titta på honom, han är en livs levande, äkta representant för ungdomen av i dag.

Ungdomsgårdarna

har åtskilligt intressant att förtälja för läsekreten denna gång, eller vad sägs om

Högsbo Ungdomsgård,

som i februari tillbringade en härlig vinterlovsvecka uppe i Norge, varifrån basen, Jan Cederlöf, kunde berättat om underbart lägerliv under härliga avkopplingsdagar. Minst lika skönt hade säkerligen

Källtorps Ungdomsgård,

där det blivit tradition att Rune Oskarssons gäng ställer sin kos mot Mora och Vasaloppet, när den tiden är inne. Förutom idrottsevenemangen finns det ju som bekant mycket annat att titta på och få vara med om i Dalarna-metropolen. Ett annat sätt som är bra praktiserat av den yngsta av Hisings-ungdomsgårdarna, nämligen

varande arbetas det kanske ibland med lite revy av konventionell typ, men jag är ganska säker på att det går att finna en form för mer avancerad estradunderhållning. Varför inte en respektlös kabaréstil för ungdom av ungdom. Sådant saknar vi för övrigt helt här i landet.

Idrottsutbytet mellan ungdomsgårdarna är föredömligt organiserat efter vad jag kan förstå. Tävlingar ordnas och klubbar bildas, serier spelas och arbetet organiseras av en speciell idrottskonsulent.

Men var finns den engagerade kulturorganisatören?

Han som ordnar litterära pristävlingar, startar duplicerade tidskrifter eller ordnar mer eller mindre improviserade konstutställningar ute på gårdarna. Vill man vara verkligt radikal (och det vill man väl nästan alltid) kan man sikta så högt att kulan nuddar tinningen, och börja tala om att öppna en speciell ungdomsgård med en rent kulturell inriktning. Ett centralt beläget ställe där knut-

forts. å sid. 18

Jättestens Ungdomsgård

där föreståndaren Sture Soneryd och hans ungdomar gillar hajkar och friidrott, varför vinterlovet utnyttjades för dylika övningar. Ungdomsgården har fått tillökning f. ö. med lokaler och etablerar snart både fotoklubbar och eftermiddagshem. Trångt har där emot

Mossebergs Ungdomsgård

enligt Kalle Mattsson, föreståndaren. Ungdomsgården hoppas nu på bättre lokalmöjligheter vid ett kommande planerande av området bakom Doktor Fries Torg. Tyvärr har ungdomarnas lokalbehov för motorsport, bl. a. en mopedövningsbana, icke kunnat förverkligas genom att sjukhusdirektionen och läkarna lade sig emot projektet. Även Mossebergs ungdomsgård har haft lägervecka liksom

Burås Ungdomsgård

som i år disponerade Härsjönäs för lovveckan. Maj-Lis Niclason har egentligen endast en öm punkt för närvarande och det är när man frågar om vilken dag, som den förebådade restaureringen av ungdomsgården skall komma till stånd. Reparerats hade även

Majornas Ungdomsgård

behövts, men tyvärr lägger stadsplanearbetet med åtföljande rivningsprojekt hinder i vägen. En hel del Majornaungdomar befann sig under vinterlovet i Mölnlycke och idkade friidrott, uppger föreståndaren Edvin Olsson.

Detta var bara en liten snabb snabbskiss från det sjudande livet på ungdomsgårdarna. Även från alla de övriga gårdarna skulle vara mycket att berätta. Utrymmet tillåter inte mera denna gång. Vi alla ber att få återkomma.

Motion väckt om ungdomstyrelse

Vid stadsfullmäktiges februarisammanträde inlämnade ledamoten herr Bruno Nordenhäll en motion om tillsättande av en beredning för utredning om ungdomstyrelse i staden. Vi alla har bett motionären om ett uttalande.

Bland dem som ägnat frågan något intresse lär det väl numera inte råda några delade meningar om att samhället på ett eller annat sätt måste engagera sig för att hjälpa ungdomen att anpassa sig i det moderna samhällslivet. Och att denna anpassning många gånger kan vara nog så besvärlig, särskilt i storstäderna, därom torde också de flesta vara eniga. Men när det gäller på vilket sätt samhället skall hjälpa går meningarna starkt isär.

När det gäller ungdomens fritidsverksamhet menar somliga, att samhället skall begränsa sig till att tillhandahålla lokaler, som ungdomen får disponera. Andra vill att samhället därtill skall organisera och genom egna funktionärer leda fritidssysselsättningen i betydande utsträckning. Ytterligare andra önskar ett utvidgat stöd åt ungdomens egna organisationer. Även andra alternativ har sina förespråkare, liksom det naturligtvis är många som vill ha ett både-och.

I fråga om organisationen av den samhälleliga verksamheten har jag i min motion

Motionären

Bruno Nordenhäll

i stadsfullmäktige anfört vissa skäl, som enligt min uppfattning talar för att dessa frågor flyttas från barnavårdsnämnden till en särskild ungdomsstyrelse. Antalet ungdomar kommer att öka och detta kommer givetvis att ställa ökade krav på insatser inom detta område. Men barnavårdsnämnden är redan nu mycket arbetstyngd och dess uppgifter torde inte minska under kommande år. Kan en del av arbetet överföras på annat organ bör det vara en vinning för alla parter. Särskilt om man samtidigt kan uppnå andra fördelar.

Detta är i korta drag anledningen till att jag ansett en utredning vara önskvärd. Kan den dessutom bidra till ett ytterligare ökat intresse för ungdomsfrågorna, så är det ju så mycket bättre.

Programtips

stod det på en broschyr i djärvt röda färger, som ungdomsbyrån fick sig tillhanda för några dagar sedan. Det är FOLKRÖRELSENAS SAMORGANISATION MOT ALKOHOLMISSBRUK, som med sin energiska programtjänst lämnat ett värdefullt tillskott åt organisationslivet i Göteborg, när det gäller program av olika slag. Broschyren innehåller en förteckning över både artister, talare och film och flera kända namn förekommer bland dessa. De medverkande ställs till förfogande utan kostnad. Det går an att beställa programmen genom särskild beställningssedel — i god tid — eller också genom att ringa.

telefoner 16 99 10 — 20 79 97

exp.tider 9—12, 16—19

Folkrörelsernas samorganisation mot alkoholmissbruk

Gyllenkrooksgatan 3, Göteborg S

Till Stadsfullmäktige i Göteborg

Den förebyggande ungdomsvård, som i skilda former bedrivs av olika kommunala organ i Göteborg, kan väntas få en allt större omfattning och betydelse. Härför talar inte minst det förhållandet att antalet ungdomar i relation till den totala befolkningen kommer att växa under de närmaste åren. Det är därför angeläget att hit-hörande frågor ägnas ökad uppmärksamhet.

Genom motion vid stadsfullmäktiges sammanträde den 11 oktober 1951 togs initiativ till tillsättandet av en särskild ungdomsdelegation under barnvårdsnämnden. Ur ungdomsverksamhetens synpunkt in-nebar detta otvivelaktigt ett värdefullt framsteg. Men jag ifrågasätter, om icke tiden nu är mogen att ta steget fullt ut och låta en själv-ständig ungdomsstyrelse överta den förebyggande verksamhet bland ungdom, som nu bedrivs av barnvårdsnämnden. Till förmån för en sådan organisation talar bl. a. att den skulle lätta barnvårdsnäm-ndens arbetsbörda, stärka kontakten mellan stadsfullmäktige och ung-domsvårdsarbetet samt sannolikt förbättra möjligheterna för det kom-munala organet att nå ut till ungdomen i staden, såväl den förenings-lösa som den organiserade.

Såsom antydde inledningsvis bedriver staden ju viss ungdoms-vårdande verksamhet även genom andra organ än barnvårdsnäm-n-den. Det synes lämpligt att i detta sammanhang ägna uppmärksamhet även åt det på grund härav aktuella samarbetet mellan berörda sty-reelser och nämnder samt åt formerna för stadens stöd åt ungdoms-verksamheten i och utom de frivilliga organisationerna.

Med stöd av ovanstående hemställer jag att Stadsfullmäktige måtte tillsätta en beredning med uppdrag att närmare utreda organisationen och formerna för stadens före-byggande verksamhet bland ungdomen.

Göteborg den 14 februari 1957

Bruno Nordenhäll

UNGDOMSBYRÅN Flyttar - Flyttar inte - Flyttar vart?

I förra numret av Vi alla berättade en annons om att ungdomsbyrån skulle flytta till Mässhuset. Så har också varit avsikten sedan länge tillbaka, men genom nya direktiv de senaste dagarna har barnvårdsnämnden meddelat vissa ändringar i fråga om dispositionen av lokalerna vid Skånegatan. Enligt dessa kommer ungdomsbyrån med all sannolikhet icke att flytta med, utan skall beredas nya ut-

rymmen. I presslägningsögonblicket lutar det närmast åt en förflyttning av ungdomsbyrån till Föreningsgatan 13, där vattenverket tidigare haft tjänsterum. Om de anslagsbeviljande myndigheterna så beslutar kommer omflyttningen att ske under senare delen av mars. Ring först och kolla adressen innan Du besöker ungdomsbyrån inom den närmaste tiden.

Är Järnbrott en bitter erfarenhet?

Det har den sista tiden skrivits och talats ganska mycket om Kortedala i ungdomssammanhang. Ungdomsdelegationen behandlar nu så gott som vid varje sammanträde ansökningar om igångsättningsbidrag och utrustningsbidrag från ungdomsföreningar som startar i denna stadsdel.

Men Järnbrott då? Där händer inte så mycket i ungdomshänseende. Föreningsbildningen går trögt. Flera organisationer har måst inställa sin verksamhet. Skillnaden dessa nya stadsdelar emellan är förbryllande.

På frivilligt initiativ bildades för ett par år sedan en kommitté som skulle arbeta på att få fram en ungdomsgård. En av kommittéledamöterna redovisar i denna artikel en del av de erfarenheter som vunnits.

Det var en gån en kommitté som kallade sig för Ungdomsgårdskommittén i V. Frölunda. Man hade inspirerande möten, väldiga diskussioner om den ungdomsgård man ville skulle växa upp i stadsdelen. Planerna var stora och man var så övertygad om sin sak att man under stundom detaljplanerade luftslottet. Alla utgick ifrån att föräldrar och ungdom var positivt inställda till en ungdomsgård, d.v.s. till ytterligare ungdomsverksamhet. För att ha underlag för kommande diskussioner med berörda myndigheter gjorde man en del ganska ingående undersökningar, varom mer skall sägas senare.

Vid undersökningen kom man snart underfund med att man kunde dela befolkningen i en mera rotfast sådan, boende i Kave Rös, småstugorna och radhusbebyggelsen samt en mera rotlös övrig befolkning. Av denna senare befolkning uppfattas ofta vistelsen i Järnbrott endast som ett nödtvunget ont. Man slår

inte "rot" där, ty snart skall befrielsens timma slå och man får lägenhet i ett mera acceptabelt bostadsområde.

Vidare fann man att stadsdelens isolation från det övriga Göteborg, i samband med ovanstående, medfört betydande svårigheter för föreningar. Föreningsledaren har ofta stora svårigheter att lägga upp framtidsperspektiv på sin förening. Befolkningen vill inte gärna bli verksam i en förening på en ort, som de snart tänker lämna. I vilket fall som helst är man inte villig att vara med och binda sig för en framtida planering, som förpliktigar arbete en längre tid.

En mycket stor del av befolkningen består av tämligen nybildade familjer. Ofta är båda makarna yrkesverksamma. Res- och hyreskostnader är ganska höga. Där inte båda makarna arbetar är ekonomin ofta rätt svag. Föreningarna märker detta, då de skall finansiera sina kostnader genom bazarer, fester o. d.

Lokalfrågan synes vara tämligen svåröst för flertalet föreningar. Orsaken till detta kan man dels söka i den brist på hänsyn stadsplaneringen visade lokalfrågan för ungdomsverksamhet när stadsdelen planlades, dels kan man söka den i den allmänna uppfattning att detta första bostadsområdet i Järnbrott tämligen omedelbart skulle efterföljas av ytterligare ett med hänsyn tagna till alla de ting man för närvarande saknar i stadsdelen.

Alla ovanstående synpunkter synes ha framskapat en tendens hos denna s.k. "rotlösa" befolkning att betrakta sin stadsdel som något man endast använder för att sova i. Söker man nöje eller avkoppling måste detta ske i "stan". In-tresset för stadsdelens problem är alltså minimalt.

Bland den mera "rotfasta" befolkningen däremot synes "småstadsvanor" med ganska intimt familjeumgänge, kvarters- eller gatuvis, vara rådande. Här är man också mycket vaken över stadsdelens alla

Forts. på sid. 13

Ungdomsledarens fyra sidor

Vidalla

2·57

Varför inte en orienteringskurs

Vi hade nyligen nöjet att besöka IK Sterns nybörjarkurs i orientering som pågått sedan den 18 januari i år. Ett 60—70-tal ungdomar är med och har "jättekul" enligt egen utsago och det förstår man så

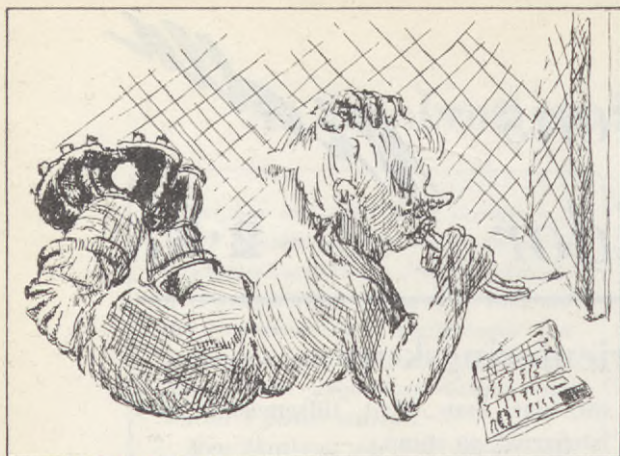
väl, när man varit tillsammans med "stenarna" en stund.

Så här hade man lagt upp nybörjarkursen:

Dag	Tid	Lokal	Program
18/1	kl. 19	Jättestens Ungdomsgård	1. Evert Wadenstein kåserar om orientering och visar färgbilder. 2. Servering. 3. Genomgång av våra viktigaste karttecken, Gunnar Persson, Rune Mattiasson.
1/2	kl. 19	Jättestens Ungdomsgård	1. Repetition av karttecknen, Gunnar Persson, Rune Mattiasson. 2. Kompassen och dess användning, Erod Staberg, Olle Danielssoon. 3. Kartteckentävling, Gunnar Persson, Rune Mattiasson.
8/2	kl. 19	Jättestens Ungdomsgård	"Vi gå över daggstänkta berg", Elof Jägerström tar oss med ut i naturen med hjälp av karta och kompass.
15/2	kl. 19	Jättestens Ungdomsgård	1. På vandring med "Moss-Erik" Johansson i trakterna kring Idala-Helsjön, där Svenska Mästerskapet i orientering år 1956 hölls. 2. Servering. 3. Tävlning i orientering inomhus, Gunnar Persson, Rune Mattiasson.
22/2	kl. 19	Jättestens Ungdomsgård	"Vad gör Du på din fritid?", lite prat om vanor och ovanor. Underhållning, sång och musik. Medverkan av ungdomskonsulent Kjell Andersson m. fl.

Kursen avslutades med ett par lätta träningsorienteringar kring föreningens klubbstuga "Sternatorpet", där unga och gamla i klubben har sin speciella träffpunkt och idkar härligt friluftsliv.

De här Ungdomsledarens fyra sidor är avsedda att tas ut av läsaren och sättas i en pärm eller dylikt för att de lätt skall vara till hands.

Ungdomsorganisationerna använder sig alltmer av film. Därför kan vi kanske fråga: Vilken av följande filmbredder existerar inte?

- 1 16 mm
 x 19 mm
 2 35 mm

Bosättningslån kan ju som bekant erhållas vid giftemål. Vilket är det högsta belopp som utlämnas?

- 1 1.000 kronor
 x 2.000 kronor
 2 3.000 kronor

En redovisning av antalet medlemmar i de politiska ungdomsorganisationerna FPU, HUF, SLU och SSU vid årsskiftet 1955/56 redovisas i 1955 års ungdomsutredning. Den största av organisationerna hade 99.000 medlemmar. Var det

- 1 FPU
 x SSU
 2 SLU

Den statliga kungörelsen 575/1954 talar om bestämmelserna angående statsbidrag till ungdomens föreningsliv- och fritidsverksamhet. Då bör Du veta hur många medlemmar det minst skall vara i en fritidsgrupp vid varje tillfälle för att gruppen skall vara bidragsberättigad. Är det

- 1 5
 x 10
 2 12

Vilken ungdomsgård i Göteborg är numera sommartid inredd såsom vandrarhem

- 1 Källtorps ungdomsgård
 x Ungdomsgården St. Katrinelund
 2 Krokängsgården

I vilken av följande städer finns det inte socialinstitut?

- 1 Göteborg
 x Gävle
 2 Lund

Att Wendelsbergs folkhögskola ligger i Mölnlycke och Nordiska Folkhögskolan i Kungälv, det vet vi. Men — var ligger Marieborgs folkhögskola?

- 1 Norrköping
 x Mariestad
 2 Mariefred

Ordet teosofi träffar vi inte på varje dag. Vad betyder mäntro detta ord?

- 1 Saven ur en tebuske (camellia sinensis)
 x Geometrisk term
 2 Benämning på olika religiösa och filosofiska läror, ofta av mystisk art.

SSU H bildades 1896. Vad betyder initialerna?

- 1 Svenska Seglarförbundets Ungdoms Helykterhetsällskap
 x Sydsvenska Ungdomens Högerförbund
 2 Sveriges Studerande Ungdoms Helykterhetsförbund

Svenska Röda Korset har vi alla hört talas om, icke minst när det gäller insatserna för nödlidande under krigs- och efterkrigsåren. När startades organisationen?

- 1 1865
 x 1899
 2 1909

Vi har som bekant fyra statssekreterare i Göteborg. Vem av dem handlägger i allmänhet ärenden som kommer från ungdomsdelegationen?

- 1 Stadssekreteraren för kulturavd.
 x Stadssekreteraren för socialavd.
 2 Stadssekreteraren för Stadsbyggnadsavdelningen

På redaktionens skrivbord ligger en tjock lunta, på vilken det står: "Bilaga 10 till statsverkspropositionen år 1957. ÅTTONDE HUVUDTITELN." Vilka ärenden handlägges inom åttonde huvudtiteln?

- 1 Socialärenden
 x Finansärenden
 2 Ecklesiastikärenden

Rätt lösning återfinnes på sidan 12.

Vi gör ett bildkryss

Om man snabbt vill ha kontakt med en publik gäller att man söker få en utgångspunkt som alla eller åtminstone de flesta känner till. Eftersom man numera knappast kan slå upp en tidning utan att finna någon form av bildkorsord kan ett sådant vara lämpligt som kontaktpunkt. Gör ett korsord av exempelvis följande utseende:

1	S	P	2	Ö	3	K	E
			4	A	K	A	
5	S			6	E	T	T
7	J	Ä	N	T	A		

Duplicera korsordet och dela ut detsamma till publiken innan programmet börjar. (Givetsvis utan lösningen ifylld.) Tänk på att anskaffa pennor.

Publikens uppgift blir att med hjälp av de efterföljande programinslagen ifylla korsordet.

För varje programpunkt anges på något sätt om det gäller väg- eller lodrätt samt vilket nummer som avses.

Ett program till ovanstående korsord kan få följande sammansättning:

Vägrätt: 1. Uppläsning: "Gillet på vinden" av Dan Andersson.

4. Åka på isen hala (vävellsång).

6. Läs siffran 1 på några främmande språk (gärna poetiskt).

7. Allsång: Tre trallande jäntor.

Lodrätt: 2. En sång ur operetten Öken-sången.

3. Läs ett citat ur "Pelle Svanslös".

5. En SJ-film.

Nytt om filmprojektorer

Ungdomsbyrån har för att kunna tillfredsställa föreningslivets efterfrågan på tekniska hjälpmedel gjort en upprustning av sitt länelager (se nedan vad som finns). Den som skall låna filmprojektorer och bandspelare skall ha genomgått några av våra kurser.

Filmprojektorer

1 st. 16 mm Ampro Premier ljudfilmprojektor.

2 st. 16 mm Ampro Stylist ljudfilmprojektor.

1 st. 16 mm Bell & Howell ljudfilmprojektor.

1 st. 16 mm Bell & Howell stumfilmprojektor.

1 st. 8 mm Kodak stumfilmprojektor.

Bandspelare

1 st. Grundig bandspelare TK 15, hastigheter: 9,5 och 19 cm.

Småbildsprojektorer

3 st. småbildsprojektorer för bildstorlek 5×5 cm eller bildband.

1 st. småbildsprojektor för bildstorlek 7×7 cm.

Forts. på nästa sid.

Film-rutan

Till danska ambassaden i Stockholm kan man vända sig om man vill låna en liten film om nordiskt samarbete. Filmen, som är i färg, är skojigt tecknad av den unge danske konstnären Bent Barfod efter en idé av den i filmkretsar icke alldeles obekante Carl Th. Dreyer. Titeln på filmen är *Noget om Norden* och den tar 10 minuter att visa. Gör ett försök med den.

*

I tidningens åttonde nummer förra året talades om Danny Kayes insatser för Internationella barnhjälpsfonden, vilka nu senast resulterat i en ny film. Och barnen ler igen är titeln. Även denna film är i färg med en speltid av 20 minuter. Föreningsfilmo har den i sin katalog och tar 20 kronor i hyra för den.

*

På annat ställe i tidningen omtalas att ungdomsbyrån skaffat sig några nya filmprojektorer, varav en är avsedd för visning av 8 mm:s film.

När-Var-Hur om fritidsgrupper

Gruppens sysselsättning:

Varje form av planlagd ideell, interkolektiv, konstnärlig, praktisk eller sportslig ungdomsverksamhet kan ifrågakomma för statsbidrag. Gruppens sysselsättning skall främja medlemmarnas självverksamhet. Politisk eller religiös propaganda får ej förekomma vid gruppens sammankomster. Verksamhet, som innehåller spel, vari ingår något moment av hasard, t. ex. kortspel, berättigar ej till statsbidrag.

Gruppens deltagare:

En fritidsgrupp får bestå av minst 5 och högst 25 deltagare. Minst fem av deltagarna skall vara i åldern 12 till och med 24 år. Minst 5 bidragsberättigade deltagare skall vara närvarande vid varje sammankomst.

Gruppens ledare:

Varje fritidsgrupp skall förestås av godkänd ledare. Godkännande av ledare sker i samband med gruppens förrapportering till huvudmannen. (Huvudman är studieförbund eller kommunal myndighet, som i Göteborg är ungdomsbyrån.)

Gruppens sammankomster:

Fritidsgrupp skall för verksamhet samlas minst 10 gånger omfattande minst 20 timmar.

Gruppens rapportering:

Varje fritidsgrupp skall anmälas till kommunalt organ — i Göteborg till barnavårdsnämndens ungdomsbyrå. Grupp som skall slutrapportera genom studieförbund skall dessutom förrapportera till detta förbund (för idrottsföreningar tillhörande Riksidrottsförbundet till RF). När gruppen fullföljt den planlagda verksamheten skall den slutrapporteras på blanketter, som huvudmannen tillhandahåller.

Gruppens bidrag:

Bidrag erhålles endast för deltagarna i åldern 12 till och med 24 år. Bidraget beräknas på de bidragsberättigade deltagarnas genomsnittliga närvaro de 10 bäst besökta sammankomsterna. Bidrag erhålles med hälften av de redovisade och godkända kostnaderna för handledning (ledararvode etc.) och material — dock högst 4:50 per bidragsberättigad medlem. Dessutom erhålles generellt ett lokalbidrag av 2 kronor per bidragsberättigad medlem.

Exempel (3 olika alternativ):

Varje grupp består av 12 deltagare, varav 2 är under 12 år. Vid de 10 bäst besökta sammankomsterna har sammanlagt gjorts 81 besök av de 10 deltagarna i åldern 12—24 år (81 besök = 8 bidragsberättigade deltagare).

	Alt. I	Alt. II	Alt. III
Kostnad för lärare	150:—	20:—	—
Kostnad för material	20:—	20:—	—
Summa kostnader	170:—	40:—	—
Bidrag:			
För handled. och material	$8 \times 4:50 = 36:—$	$8 \times 2:50 = 20:—$	
För lokal	$8 \times 2:— = 16:—$	$8 \times 2:— = 16:—$	$8 \times 2:— = 16:—$
Summa bidag	52:—	36:—	16:—

Grammofon

1 st. grammofon med högtalare för anslutning till el-nätet.

Högtalare

1 st. batteridrivna portabel högtalare.

Kinokamera

1 st. Paillard kinokamera för 16 mm film.

16 mm:s filmprojektorer finnes även att låna på följande ungdomsgårdar: Bjurslätt, Burås, Högsbotorp, Jättesten, Källtorp, Lundby, Majorna, Mosseberg, Nylöse, Stora Katrinelund och Vidkärr.

Rätt lösning:

x 2 2 1 x x 1 2 2 1 x 2

forts. från sid. 8

brister och snar att bisträcka om man ser att detta gagnar stadsdelen och i synnerhet då deras egna små områden.

Med ovanstående för ögonen beslöt ungdomsgårdskommittén, som nämnts att göra en rundfråga bland föräldrar och målsmän om ungdomens föreningsvanor, ev. befintligt behov av ytterligare verksamhet samt föräldrarnas syn på ekonomiseringen av fritidsverksamheten.

Sedan denna undersökning bland föräldrarna var gjord skulle man rådfråga föreningar om deras nuvarande och framtida verksamhet för att på detta sätt få fram behovet och tillgången på ungdomsverksamhet.

Från den första rundfrågan kan kanske följande siffror vara av intresse för läsaren. I stadsdelen Järnbrott bodde vid undersökningstillfället (inklusive Kave Rös) 2.828 familjer samt ett antal ensamstående personer. Omkring 2.000 familjer hade barn under 20 år.

Föreningsaktiviteten.

Vid undersökning av 500 7—15-åringars fritidssysselsättning befanns ca 32 % vara föreningsanslutna och därutöver gick ca 10 % sporadiskt på sammankomster eller möten anordnade av föreningar eller kommunala myndigheter. Av de föreningsanslutna va ca 49 % anslutna till mera än en förening.

Av 200 15—20-åringars föräldrar och målsmän fick man i uppgift att ca 12 % var föreningsanslutna och ytterligare ca 12 % gick sporadiskt på möten och sammankomster.

I åldersgruppen 20—25 år undersöktes 150 ungdomars föreningsvanor och här befanns att endast ca 5 % var föreningsanslutna men ca 15 % sporadiskt gick på möten och sammankomster, företrädesvis då på sådana som hade dans.

Hänsyn har ej tagits till anslutning till fackföreningar o. d. Vid rundfråga bland ca 1.000 föräldrar om dessa kunde tänkas hjälpa till med aktivt ledaransvar utan kontant ersättning, svarade ca 75 % nej, eller jag har inte tid. 15 %, vi får se då det blir aktuellt, 4 % ville ej svara,

4 % ja, fast ej i den eller den föreningen, och 2 % ja.

Behövs mer ungdomsverksamhet?

Vid samma tillfälle frågade man även föräldrarna om de ansåg att det behövdes mera ungdomsverksamhet.

Av 400 föräldrar till barn upp till 11 år ansåg ca 80 % att verksamheten var relativt bra, 17 % ansåg att verksamheten var för liten och ca 3 % ansåg att för mycket verksamhet redan fanns. Bland 340 föräldrar till barn i åldern 11—15 år ansåg ca 50 % att verksamheten var för liten, 40 % ansåg att verksamheten som fanns var för stor för att barnen skulle hinna med läxorna och 10 % ansåg att verksamheten var tillfredsställande.

Ca 200 föräldrar och målsmän till ungdom i åldern 15—20 år besvarade frågorna och av dem ansåg ca 82 % att verksamheten var för liten medan ca 16 % ansåg den tillfredsställande och ca 2 % ansåg den för stor.

Föreningsliv eller inte?

På fråga om föräldrarna ansåg att föreningsstyrd eller kommunal verksamhet vore att föredraga svarade ca 52 % att de ej hade erfarenhet nog att besvara frågan, 28 % svarade att de föredrog föreningsstyrd och ca 20 % ansåg kommunal verksamhet vara bäst.

Vad skall det kosta?

Slutligen besvarade ca 1.000 föräldrar frågan vad de ansåg sig ha råd att betala i terminsavgift om deras barn fick bli medlemmar i fritidsgrupp med sysselsättning en kväll per vecka. Av dessa ansåg ca 2 % att de ej hade råd att betala något alls, ca 28 % ansåg att 1—2 kronor per termin kunde räcka, 25 % ansåg 2—3 kronor vara lagom terminsavgift, 20 % ville betala 3—4 kronor, ca 18 % betalade vad det än kostade och ca 7 % ville inte svara på den frågan.

Hur arbetar fritidsverksamheten?

Undersökningen bland föreningarna gav resultatet att det i Järnbrott förekommer dels sporadisk ungdomsverk-

forts. på sid 16

Praktiskt samarbete i Kortedala

I mitten av februari presenterade skolnämnden och ungdomsrådet i Kortedala alla invånare därute en liten folder i praktiskt fickformat: "Till hemmen i Kortedala".

Bakom initiativet ligger väl först och främst Vi allas f. redaktör, överläraren i Kortedala, Anders Sundvall, som också hållit i pennan. Han har kvar de friska takterna från sina tidigare år i ungdoms- och idrottsarbetet. Vi tar oss friheten saxa några av de praktiska levnadsregler, som broschyren vill förmedla till föräldrarna i deras fostringsarbete därute i den vackra stadsdelen:

Vi vänder oss till målsmännen i Kortedala, ty allt mera omfattas den meningen, att hemmets fostran av de unga har den allra största betydelsen för samhällsutvecklingen. Och det fordras inga trollkonster eller revolutionerande uppfostringsmetoder för att åstadkomma ett gott resultat. Vi skulle komma långt på vägen med enighet, ihärdighet och god vilja.

Enighet nämnes först. Alla vet, att det inte går bra, när far och mor uppfostrar på var sitt sätt.

Utan **ihärdighet** kommer vi inte att lyckas. Barn glömmes, inte sant? Och vi glömmes själva. Därför måste vi ideligen börja på nytt.

Och all tillsägelse och vägledning måste göras med **god vilja**, inte surt anklagande eller överlägset förolämpande, utan positivt uppmuntrande.

Vad skall då göras?

Ja, det måste vi ena oss om. Vi vill här nämna några saker som kan betyda mycket för samlivet i dag och de ungas personliga utveckling:

att bidra till att äldre människor, mammor och småbarn och lytta får sitta under buss- och spår-vagnsresor,

att inympa respekt för andras egendom, såsom kamraternas cyklar och mopeder samt småbarns leksaker,

att inpränta förståelse för allt vackert, och lära barnen aktsamhet i fråga om planteringar, gatubelysning, byggnader samt det vilda växt- och djurlivet,

att motarbeta rökning bland de unga,

att aldrig bjuda ungdomar på sprit,

att verka för vänlig och tyst trafik,

att hålla barnen inne om kvällarna.

Tiderna måste skifta efter olika årstider och efter familjens arbetsförhållanden. Men under den mörka årstiden bör skolbarn inte vistas ute för lek efter kl. 19.

att i den mån det låter sig göras öppna våra hem för barnen, dvs. låta barnen ta in sina kamrater för sällskapsliv.

att verka för ungdomens aktiva deltagande i organisations- och föreningsliv samt att ungdomen rikligen utnyttjar och väl vårdar Kortedala nya fritidsgård.

Tycker ni inte, att detta är riktigt?

Hjälp oss då att tillämpa det!

Ungdomsorganisationerna möter upp i Kortedala

Fredagen den 8 mars hade ungdomsrådet i Kortedala, ungdomsbyrån och fritidsgården inbjudit till ett välbesökt informationsmöte på den (nästan) färdiga gården. Ungdomskonsulenterna hälsade välkommen, Ture Söderberg visade loka-

lerna och rådets ordförande, fru Greta Lindström, presiderade vid kaffebordet och under det livliga samtalet. Det var många uppslag och frågor som ventilerades om fritidsgårdens framtida verksamhet och samarbetet föreningarna emellan. Nu hoppas vi på och håller tummarna för att fortsättningen håller vad inledningen lovar: friska tag från organisationerna i Kortedala.

Nyårskravallerna contra "Sodom och Gomorra"

När stockholmsungdomen på nyårsnatten ställer till kravaller, förstör bilar och hötorgsstånd samt utsätter medmänniskor för livsfara med sina upptåg, så säger den psykologiska expertisen att detta beteende till en del kan förklaras med pubertetsårens reaktion mot de gamla auktoriteterna. Detta fenomen är ju inte alls okänt tidigare ehuru det är beklämmande när det får en sådan här utpräglat destruktiv utformning. Allmänhetens reaktion mot pöbelupptågen är förståelig. Stora värden ödelades genom kravallerna.

Nu är det väl emellertid så, att livet också inrymmer andra värden än bilar, hötorgsstånd och butiksrutor men som i minst lika hög grad som dessa äro utsatta för förstöring och vandalism. Och inte bara en gång på året och belönade med den stora allmänhetens fy-rop. Jag tänker därvid på de religiösa, etiska och moraliska värdena.

Det är väl obestriddligt att kristendomen tillfört den västerländska kulturen så mycket värdefullt, att den person knappast kan bli beskyldd för osanning, som påstår att vår kultur och samhällsordning vilar på kristen grundval. En kristen livsåskådning ger en känsla av trygghet åt såväl ung som gammal. Att vara kristen är att för sin livsföring äga en auktoritet, förankrad utanför de fluktuerande mänskliga strömningarna men ändå representerande människovänligheten i dess högsta potens.

Men den "moderna" och "frigjorda" människan accepterar ingen annan auktoritet för sin livsföring än sig själv. Var och en sin egen auktoritet, det är i vida kretsar dagens lösen. Men dessförinnan måste ju de gamla auktoriteterna bespottas, förlöjligas och krossas. Och här är vandalerna i full gång med sin destruktiva verksamhet och här kommer också parallellen med nyårsnattens bråkmakare med sitt auktoritetstrots in i bil-

den. Det är bara den skillnaden, att den, som vandaliserar mänskliga och eviga värden inte kallas vandal utan i all vänlighet "livsbejakare" och "kulturknutte".

Anledningen till den här lilla betraktelsen och jämförelsen mellan olika slags vandaler är en nyligen stiftad bekantskap med Ulf Peder Olrogs "Sodom och Gomorra". Och för att ingen skall undgå att upptäcka hur rolig intelligensian kan vara, skall vi be att få citera första delen av första strofen:

Bröder och systrar i Sodom och Gomorra

*jag är den saltaste bönan i stån.
Lot är min man men han räknas
till de torra*

och honom bedrar jag varenda dag.

Ja, så rolig kan man vara och Radiotjänst har verifierat lustigheterna genom att plocka in dem i radioprogrammet. Det är att göra Olrog för stor heder att säga att han är ensam i sin verksamhet. Det skall som bekant även på andra håll vara "Vanvördiga Visor", om det skall slå. Och Radiotjänst villighet till medverkan i sammanhanget är ingen engångsföreteelse. "Pappa Pekka" kan få vara så här rolig i en kuplett, vars melodi säkert kan gissas:

*"Blott ett slag, ett ögonlock gick
sönder..."*

Samtidigt låter bolaget hedersmannen Sven Jerring från sitt fönster på Kungsgatan med av sorg och harm fylld röst delge landets radiolyssnare ungdomens nyårsnattsupptåg. Eller är det möjligen så, att Jerring i sin egenskap av programdirektör accepterar den "frigjorda" radion utan att se sambandet mellan de destruktiva krafter, som löper amok bland livsåskådningar och livsnormer och de, som härja på Kungsgatan och Hötorget nyårsnatten?

Nu kan man — och det med en viss rätt — säga att kristendomen inte står och faller med den "vanvördiga" behand-

lingen och att Lot och hans hustru i Sodom och Gomorra inte representera det mest centrala och huvudpunkterna i en kristen livsåskådning. Men man kan nog inte acceptera och uppskatta en del av Den Heliga Skrift och låta den bli norm för sin livsföring och samtidigt lämna ut en annan del till åtlöje och bespottelse. Vem är det förresten, som skall avgöra vad som av gudsordet skall hållas heligt och vad som skall vandaliseras?

Evert Taube berättar, att han under en hotellvistelse här hemma i Sverige hos städerskan efterlyste Bibeln och psalmboken och möttes av en generad fnissning och frågan: "Ä herrn religiös, hi, hi?". Samma beteende mötte han hos personalen i en svensk bokhandel när han där förhörde sig om de ifrågakvarande böckerna. Beteendemönstret är typiskt svenskt, garanterar Taube och man tror honom. Och ändå äger väl i alla fall de båda böckerna såpass litterärt skönhetsvärde att de bara av den orsaken förtjänade mer än att fnissas åt. Eller spelar sådana värden heller ingen roll, bara de intellektuella auktoritetstrotsarna få fortsätta i sin vandalism? Skall det månne inte gå upp för någon, att man håller på att säga av den gren man själv sitter på?

Och så till den fråga, som berättigar denna artikels existens i "Vi alla": Hur betar sig ungdomsledaren av idag inför denna vandalism av mänskliga och eviga värden? Den, som under någon längre tid varit engagerad i ungdomsverksamhet har nog ganska snart kunnat konstatera, att man i ungdomens fostran inte kan klara sig utan en idealbildning och en livsåskådning att knyta an till. En programverksamhet, hur förnäm som helst, men bara för underhållningens egen skull löser inga problem. Många ungdomsledare ha också tagit konsekvensen av en sådan syn på sin verksamhet genom att låta den vara direkt konstruktiv. Därmed vare inte sagt, att de okritiskt annamma varje uppdykande fräslingslära. Men så ha vi också dessa ung-

Forts. från sid. 13

domsledare, som — åtminstone i början samhet bedriven av ett flertal föreningar och studiecirklar, dels kontinuerlig verksamhet, bedriven av ett fåtal föreningar samt arbetsstugor och övriga kommunala organ.

Den sporadiska ungdomsverksamheten är merendels förlagd till samlingslokaler vid Radiatorget, som väl synes täcka detta lokalbehov.

Den övriga verksamheten bedrivs oftast i olämpliga källarlokaler. Totalt rapporterades ca 60.000 besök av ungdomar under höstterminen 1955 och vårterminen 1956. Dessa siffror måste anses ungefärliga eftersom ej alla föreningar rapporterat besöksfrekvensen utan endast antal medlemmar och kommittén i dessa fall räknat fram besöksfrekvensen med normen 1 besök per vecka i 9 månader av året.

*

Man kan lockas att göra djupgående analyser av ovanstående siffror men då får man givetvis komma ihåg att det inte är dagens siffror man handskas med, utan sådana som var aktuella för ett år sedan. Tydligt framgår dock att såväl befolkningsunderlaget som befolkningens inställning måste förändras, om man utan biverkningar för föreningarna skall bygga en ungdomsgård i kommunal regi.

av sin verksamhet — lagt sig till med Mummin-trollens beteendemönster genom att acceptera "profetens" lära om "det fria livet", bildligt talat dricker "Manhattan-Dynamit" för det skall man göra i de fria, auktoritetstrotsande kretsarna även om drinken smakar rena döden o. s. v. Eller — hemska tanke — har kanske Mummin-trollen hämtat sitt beteendemönster hos människorna? Hur som helst, slutfrågan står där ändå lika allvarlig: Har dagens ungdomsledare rättighet att i sin verksamhet tillämpa detta auktoritetstrotsande och destruktiva beteendemönster och det i en tid då "allt flyter" och en tid, som inte bara är de kvaddade bilarnas utan också de kvaddade hjärtans?

Lars-Eric Ericson.

I år hålles 7:e ungdomsrådskonferensen

Enligt vad Vi alla erfarit genom UNGDOMSRÅDENS SAMARBETSKOMMITTÉ föreligger nu programmet för vårens ungdomsrådskonferens, som hålles den 26—30 maj i Kvarnsvedens Folkets Hus med Tunabygdens ungdomsråd och Borlänge stads ungdomsdelegation som värdar.

Den 26 maj, d. v. s. ankomstdagen, öppnas konferensen och efter hälsningsanföranden och val av presidium bjuder Borlänge stad på middag för konferensdeltagarna. Senare på kvällen blir det underhållning med film, musik, lek och dans i regi av Tunabygdens UR.

Den 27 maj föreläser byråchefen Gösta

Givet är att en ungdomsgård, bestående av flera enheter, där olika föreningar kunde få sitt lokalbehov tillfredsställt och där de bjöds all den service ungdomsgårdar bjuder anslutna föreningar, skulle vara ytterst välkommen, men tomtfrågor o. d. lägger väl hinder i vägen för realiserandet av en sådan utveckling. Kommittén diskuterade härvid möjligheten att tillbygga redan befintlig bebyggelse s. k. "garagebyggnader" som sedan kunde användas av en förening om denna fyller lokalen med sin verksamhet eller med flera likartade föreningar, som gemensamt fyller lokalen med sin verksamhet. Föreståndaren skulle då vara kommunalt anställd som något slags "flygande reporter", villig, att i den mån han hann, bisträcka föreningarna.

Ungefär ovanstående kommer man fram till om man läser om den kommittén, som en gång startade med den fasta föresatsen, att nu skall det byggas ungdomsgård i Järnbrott.

Skulle man som slutvinjett våga sig på att besvara överskriftens fråga om Järnbrott är en bitter erfarenhet svarar jag: "Nej". Järnbrott är som namnet anger inte så värst lättarbetat men namnet anger också att det finns värdefullt material i det "brottet". Material väl värt att arbeta med och för.

Rosén över ämnet: "Samhällets socialvårdande organ och deras möjlighet att biträda i den förebyggande ungdomsvården". Konsulent Lars Gråby talar om "Föreningslivets fostrande och fortbildande betydelse och principerna för det statliga stödet". Vidare kommer någon föreningsman att lämna sin syn på samhällets stödåtgärder.

Eftermiddagen denna dag är ägnad åt grupparbete kring de frågor som aktualiserats i ovannämnda föredrag och på kvällen far deltagarna till Stora Tuna och Fornby folkhögskola.

Den 28 maj medverkar pastor Curt Norell och talar om "Det aktuella behovet av ungdomsledare" och "Hur vill vi ha ledarna och varifrån skall vi få dem". Inköpschef Karl Wennersten fortsätter med "Ungdomsrådets ungdomsledarkurser". Samma dag blir det även estradsamtal över ämnet: "Vad bör ungdomsråden göra för ungdomsledarutbildningen?". Grupparbetet under eftermiddagen berör "Ledarfostran på alla fronter". Kvällen ägnas åt studium och besök i Kvarnsvedens pappersbruk och samkväm i Folkets Hus.

Den 29 maj börjar med estradsamtal med Curt Norell, Hans Jensen och Arne Löf under rubriken "Den föreningslösa ungdomen — hur nå den? Ungdomsgårdarnas roll". På eftermiddagen samma dag talar ånyo Curt Norell över ämnet: "Hemgården — arbetscentral". Kvällen behärskas av ungdomsorganisationerna i Borlänge, som bjuder på ett offentligt samkväm med "ungdom och nykterhet" som röd tråd i programmet.

Sista dagen, den 30 maj, bjuds på en extra läckerbit genom att deltagarna får lära känna en del av Dalarna genom bussfärden Siljan runt (omkring 215 km.). Frukost i Leksand, kaffe i Mora, mitt på dagen i Rättvik, middag i Tällberg och aftonen i Leksand...

Vi gissar på att ungdomsrådskonferensen i Kvarnsveden kommer att bli mycket välbesökt.

Unga Örnar lär Kooperation

Unga Örnars Riksförbund tog i samband med sitt jubileumsläger i somras ett intressant initiativ för att lära sina medlemmar samhällskunskap. Den här gången gällde det att visa hur Kooperationen arbetar. Man resonerade tydligen så att reklam och propaganda är nog bra men inget går upp emot att själv få uppleva. I ett läger har man ju alltid något ställe som säljer förnödenheter av olika slag. Hur skulle det vara om lägerdeltagarna själva fick sköta om försäljningen. Ja, och så gjorde man det. I tidningen **Örnledaren** (nr 6/56) finns med redogörelser för läget, eller rättare sagt lägren, för det var tre stycken. Vi saxar vad Åke Lundström, kooperativ expert, säger om idén med lägerkonsum.

Lägren var ju uppdelade på tre platser: Farsta, Ågesta och Skrubba. På varje ställe bildades en konsumtionsförening som drevs av ungdomarna själva. Sammanlagda antalet lägerdeltagare var ca 1.800 och av dessa blev 1.030 medlemmar i lägerkonsum med ett insatskapital på 50 öre per medlem. Varje läger bestod av 13 byar som var och en genom val utsåg ett ombud i Lägerkonsums förvaltningsråd. Detta utsåg en styrelse på 3 personer. Då det gällde att i så stor utsträckning som möjligt "undervisa" om praktisk Kooperation avdelade Konsum Stockholm under tecknad för att på lägren vara kooperativ och ekonomisk rådgivare. De folkvalda, som var i åldern 10—15 år, fick själva bestämma om prissättning och öppethållandetider. Regelbundna sammanträden med de förtroendevalda hölls, varvid rapporter lämnades om det ekonomiska resultatet och andra intressanta frågor. Sista lägerdagen redovisade respektive föreningar sina resultat, varvid framgick att de 3 lägren hade en sammanlagd försäljning på inte mindre än 18.287 kronor och att när alla kostnader var täckta ett överskott uppstått, vilket räckte till 5 % återbäring.

Jag anser att detta försök gav mersmak och tror att dessa kooperativa lägerföreningar kan medverka till att lära ung-

Mera nordiskt idrottsutbyte

vill ungdomsgårdarnas idrottsinstruktör, Lennart Englund, ha. Han berättar vid en pratstund med Vi alla, att inbjudan utgick i slutet av februari månad till vänortsstäderna Bergen, Åbo och Århus om att skicka hit en trupp ungdomar för att träffa göteborgska kolleger i augusti månad. I fjol kunde tyvärr endast åboudomarna komma. Lennart hoppas i år på att fyrväplingen skall vara fulltalig och har lovat ett intressant program för alla deltagarna. Vi alla ber att få återkomma med närmare detaljer så småningom, men vill redan nu saluera de energiska initiativtagarna och håller tummarna för en stor uppslutning kring arrangemangen.

Forts. från sid. 5

tar och spättor med skissblock och islandströjor istället för bågar kan samlas kring gemensamma problem. Det är fortfarande dåligt med svängrum för kulturarbetaren i dagens samhälle, men en avancerad giv från barnavårdsnämndens sida kunde kanske åtminstone grundlägga en respektfullare inställning till dessa hos nästa generation. Mycket skulle vara vunnet om man nådde resultatet bara på den punkten.

"Ungdomar sniffade eter för att våga läsa upp egna dikter", berättade en rubrik i dagspressen för ett halvt år sedan. Man kan naturligtvis avfärda den saken med ett skevt leende medan man strör ut några villkorliga domar och applicerar övervakning på dom mest utsatta, men man kommer inte ifrån att det rymms en ganska stor portion tragik i sammanhanget. Samtidigt bekräftade den händelsen att man inte når fram till dessa outsiders på de traditionella vägarna. Plats alltså för den som har tålmod, kraft, intresse, tid och pengar.

domarna de viktigaste kooperativa principerna och att de kan ge dem en liten inblick i förhållandet mellan kostnader och priser.

Siffror om onykterhet

Nykterhetstillståndet har nu mer än någonsin blivit något som angår och intresserar ungdomsledarna. Vi alla kan härmed presentera några sifferuppgifter, som kan vara av intresse. Uppgifterna är hämtade ur tidskriften Alkoholfrågan.

Konsumtion av alkoholdrycker, lit./inv.
Hela riket.

	1/10 1955— 30/9 1956	1/10 1954— 30/9 1955	För- ändring
Spritdrycker	8,1	6,2	+32 %
Starkvin	0,7	1,2	-42 %
Lätta viner	1,11	1,08	+ 3 %

Omhändertaganden för fylleri i rikets städer.

Ökning i % i jämförelse med året innan:

	Totalt	Kvinnor	Ungd. under 21 år
4:e kvartalet			
1955	100	48	122
1/10 1955—			
30/9 1956 ..	110	73	112

Kvinno-fylleriet utgör omkring 2% och ungdomsfylleriet omkring 5% av det totala fylleriet (ungdom under 21 år).

Vidkärrs ungdomgård

har lancerat en trivsamt programserie, som startade den 14 februari. Vid den första av de fyra kvällarna medverkade bl. a. folkskollärare Tore Ekblad, som gav praktiska råd inför de stundande fjällfärderna i ett medryckande anförande och dessutom visade film om fjäll och fjälläventyr. Därefter fick åhörarna stifta bekantskap med ingen mindre än olympiern och världsmästaren Olle Anderberg, som chosofritt och applådknispande berättade om sina härjningar på brottarmattorna världen runt. Den 20 februari gick helt i korporationsidrottens tecken, då bl. a. ombudsman Bror Blomkvist medverkade. Inbjudna till programkvällarna var såväl unga som vuxna i Torpa och dess omgivningar. Tyvärr måste man konstatera att flera åhörare kunde ha kommit till de intressanta programkvällarna. Vi får emellertid hoppas på bättre lycka nästa gång för Ingvar Strandberg, Gillis Sjöberg och C:o.

Fylleriförseelser, som begåtts under första halvåret 1956, fördelade efter förekomsten av tidigare förseelser.

Antal förseelser sedan årets början	Antal ytterligare 0	1	2	3 l. flera	Summa
0	8.807	3.630	2.019	5.085	19.541
1	470	417	361	1.830	3.078
2	83	99	100	798	1.080
3 eller flera	55	77	61	1.104	1.297
	9.415	4.223	2.541	8.817	24.996

Ungdomsledarkurs

Ungdomsbyrån arrangerar en kinokamerakurs den 2—3 och 9—10 maj 1957. Ett fåtal platser är kvar. Genomgången kurs berättigar till lån av ungdomsbyråns 16 mm:s kinokamera. Ring 17 09 20 för anmälan.

Guldhedens VÄVSKOLA

E. Kjellgren

Raketgatan 5 — Tel. 16 74 77

Elever mottagas på kortare o. längre tid

Individuell undervisning

Bilaga medföljer

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Redaktionssekreterare: BJÖRN BJÖRNSTRÖM

Adress: UNGDOMSBYRÅN

Södra vägen 1 B = Göteborg = Tel. 17 09 20

Prenumerationspris kr. 5:— Postgiro 491 18

Utdelning av bidrag

*Barnavårdsnämndens ungdomsdelegation utdelar
i likhet med föregående år*

LOKALBIDRAG

UNGDOMSLEDARSTIPENDIER

Lokalbidrag

Förening, som bedriver barn- och ungdomsverksamhet kan efter ansökan på särskild blankett erhålla bidrag till lokalhyror i egna eller tillfälligt hyrda lokaler samt omkostnader för egna lokaler.

Ungdomsledarstipendium

Ungdomsledare, som deltagit i en för ungdomsledare speciellt upplagd kurs eller studieresa, som omfattar minst en vecka och kostar minst 100:— kr., kan efter ansökan erhålla stipendium härför.

Ungdomsbyrån, tel. 17 09 20, lämnar närmare upplysningar om gällande utdelningsprinciper samt utlämnar blanketter för lokalbidragen.

Ansökningstiden utgår 1 april.

FOTOGRAFERAR OSS ALLA

ATELJÉ
Rodhe

GRUPPFOTO
SKOLFOTO
STUDENTFOTO
REPORTAGE

Affär: Dr Saléns g. 3. Studio: Dr Saléns g. 1.

Telefon: 20 10 65, 18 53 52, bostad 23 15 35.

STRUVE BOKTRYCKERI

Göteborg 1957